

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 78.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392354608/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

fast og uskyldig — men Gud måtte hjælpe ham, vilde ikke andre, så måtte Gud — —

Han lagde sig om på Ryggen og stirrede med brændende Øjne op på det mørke Loft.

«Hjælp mig Gud! hjælp mig!» stammede han, atter og atter, åndeløs, snappende efter Vejret og knugende Hænderne i hinanden.

Næste Formiddag stod Tue i Skolegården, ved Stakittet og stirrede ud mod den hvide Kirke, mens Drengene støjede bag ved ham på Pladsen. Men var hans Øjne end dér ude i de gamle Enge, så var hans Hjerne der ikke. Det hamrede og slog, så det dunkede i Halsen og uafbrudt spurgte han: «Kommer Sigurd, eller kommer han ikke?» og han bad med Hånden klemt om Staverne: «Gode Gud, lad ham ikke komme! lad ham ikke komme!» men inderst inde hviskede det ængsteligt: «Hvorfor kommer han ikke? hvorfor kommer han dog ikke?»

«Hvad, står du nu dér igen og glør?»

Tue før sammen — dér var han! En Strøm af Glæde hvirvlede ham gennem Hovedet, og uvilkårlig vendte han sig om mod Sigurd. Men sky slog han Øjnene ned for hans blå, ransagende Blik, han stod med Hånden på hans Skulder og betragtede ham nysgerrigt:

«Hør, du er vist en sær Fisk — men alligevel — jeg kan pokkers godt lide dig — skal vi være Venner, hvad?»

Tue snappede efter Vejret — Herre, hjælp! hjælp! frist mig ikke over Evne — så — —

«Hvad, vil du ikke? vil du ikke være Venner med Sigurd Ross — nu har jeg —»

«Jo — jo —», stammede Tue.

«Det skulde jeg mene — hid med din Næve — nåda, er det en Måde at gi' Håndslag på — sådan en tjattet Jomfruhånd — nå, klem ordentlig til, Dreng